

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2020 și a sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 17 iulie 2020, declarat de către inculpatul

Cebotari Victor Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 16.06.2020-17.07.2020
2. *instanța de apel*: 18.08.2020-13.10.2020
3. *instanța de recurs*: 16.12.2020 - 10.02.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 17 iulie 2020, Cebotari Victor Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, la 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost încasat de la Cebotari V. în beneficiul statului cheștuluiile judiciare în sumă de 11048 lei.

2. Potrivit sentinței menționate, s-a constatat că Cebotari Victor la data de 31 decembrie 2019 aproximativ la ora 20:00 seara, aflându-se în ospeție în locuința consăteanului său Amoășei Vasile, situată în sat. Xxxxx r-nul Xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, cu scopul de a o omorî pe concubina sa Chetrari Ina, intenționat i-a aplicat o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea omoplatului stîng, cauzându-i leziuni corporale sub formă de: plăgă înțepat-tăiată la hemitoracicul stîng cu lezarea și penetrarea plămînelului stîng, care s-a produs prin mecanism de lovire cu un obiect înțepător- tăietor, are legătură directă cu survenirea decesului și se califică ca „vătămare corporală gravă”, după criteriul de pericol pentru viață.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202029C0004 din 05.02.2020, s-a stabilit că, moartea cet. Chetrari Ina, a survenit în rezultatul plăgii înțepat-tăiate a hemitoracelui sting, cu penetrare în cavitatea toracică, lezarea plămînelului stîng

și arterei pulmonare stîngi, hemoragie internă, ce se confirmă prin datele necropsiei.

La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat plagă înțepat-tăiată a hemitoracelui sting, cu penetrare în cavitatea toracică, lezarea plămînelului stîng și arterei pulmonare, hemotorace (1200 ml), care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un obiect înțepător-tăietor, este vitală, are legătură cauzală directă cu decesul și se califică ca „vătămare corporală gravă”, periculoasă pentru viață. De la primirea leziunilor corporale pînă la deces s-au scurs cîteva zeci de minute. Leziunea corporală cauzatoare de deces s-a produs prin obiect înțepător-tăietor (posibil cuțit). Cu leziunile corporale depistate primite victima putea să efectueze deplasări, mișcări pe un timp foarte scurt.

Reeșind din localizarea leziunii corporale, care nu este accesibilă mîinii proprii, autoproducerea acesteia de însăși victima nu este posibilă.

La cercetarea toxico-narcologică în sîngele cadavrului cet. Chetrari Ina s-a depistat 3,53 g/l de alcool etilic, ceea ce la persoanele vii produce o stare de intoxicație alcoolică gravă. Alcoolemia depistată nu a influențat direct asupra survenirii decesului.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Cebotari Victor pe motivul netemeinicii ei. Apelantul a indicat că, recunoaște faptul că, între el și concubina sa a avut loc un conflict, însă el nu a avut intenția de a o omorî. În opinia apelantului, fapta s-a întîmplat din neatenția părții vătămate. Pe motivele indicate solicită admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care în privința sa să fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului, care se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de către instanța de fond după indicii art.145 alin.(2) lit. e¹) Cod penal - „*omorul unei persoane, săvîrsit asupra unui membru de familie*”.

În acest sens, instanța de fond întemeiată a bazat sentința de condamnare de rînd cu declarațiile martorilor audiați în instanță și pe cumulul probelor scrise, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 31.12.2019 (f.d. 23-30 vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.202029C0004 din 05.02.2020 (f.d. 59-62 vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.202029P0008 din 03.02.2020 (f.d. 68-69 vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.01.2020 (f.d. 72-73 vol. I); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 02.01.2020 (f.d. 74 vol. I); procesul-verbal de verificare

a declarațiilor la locul infracțiunii și fototabelul din 03.01.2020 (f.d. 79-81 vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.202005O0006 din 29.01.2020 (f.d. 90-92 vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.202037A0051 din 27.05.2020 (f.d. 139-141 vol. I); declarațiile date în instanța de fond de către succesorul legal al părții vătămate Tricolici Iulia la data de 03.07.2020 (f.d. 197-199 vol. I); declarațiile date în instanța de fond de către martorul Amoășii Vasile la data de 03.07.2020 (f.d. 200-203 vol. I).

În viziunea instanței de apel, probele enunțate demonstrează vinovăția inculpatului Cebotari Victor și acestea au fost prezentate de partea acuzării în cadrul ședinței instanței de apel în respingerea argumentelor din apelul inculpatului.

Argumentele invocate în apelul inculpatului privind nesăvârșirea de către Cebotari Victor a infracțiunii prevăzute de art.145 alin. (2) lit.e¹) Cod penal, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond și cea de apel pe parcursul judecării cauzei.

Instanța de apel a reținut că, atît în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel s-a dovedit că, inculpatul Cebotari Victor la data de 31 decembrie 2019, aproximativ la ora 2000 seara, aflîndu-se în ospetie în locuința consăteanului său Amoășii Vasile, situată în sat. Xxxxx r-nul Xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, cu scopul de a o omorî pe concubina sa Chetrari Ina, intenționat i-a aplicat o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea omoplatului stîng, cauzîndu- i leziuni corporale sub formă de: plăgă înțepat-tăiată la hemitoracicul stîng cu lezarea și penetrarea plămînelui stîng, care s-a produs prin mecanism de lovire cu un obiect înțepător-tăietor, are legătură directă cu survenirea decesului și se califică ca „vătămare corporală gravă”, după criteriul pericol pentru viață.

Afirmațiile inculpatului Cebotari Victor expuse în instanța de apel privind negarea parțială a vinei, instanța de apel, le-a apreciat ca o tendință de apărare pentru a evita răspunderea penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale instanța de judecată cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, a ținut seama de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptelor penale, care în temeiul art.16 alin. (6) Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave, atentează la viața persoanei, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care anterior nu a mai fost condamnat (f.d.150 vol.I), la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.145-146 vol.I), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.147 vol.I), atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru faptele săvârșite, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa închisorii în limitele articolului incriminat.

În circumstanțele menționate ale cauzei nu este temei de a considera pedeapsa stabilită inculpatului Cebotari Victor ca fiind aspră, iar argumentele aduse în apel în circumstanțele constatate pe caz nu pot servi drept temei pentru stabilirea unei pedepse mai blânde inculpatului.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea acestora, deoarece nu poartă nici o vină și solicită să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă. Fiind într-o stare de șoc a semnat foaia prezentată de procuror în care era scris că recunoaște vina, ulterior a fost la fața locului și a arătat cum era scris pe foaie.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, deoarece instanțele de fond au dat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 75, 76, 77 Cod penal, argumentându-și soluția în sensul pedepsei penale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către inculpat, se invocă faptul că acesta nu este vinovat și să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, astfel semnalând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiurile invocate de către recurent nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a soluției de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța

de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Cât privește motivele invocate de inculpat, precum că nu are nici o vină, de asemenea și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora la cercetarea incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia de menținere a sentinței privind vinovăția inculpatului Cebotari V., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal.

Totodată, nu este fondată nici critica inculpatului, precum că nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate.

La acest aspect, instanța de recurs atestă, că faptul comiterii de către inculpatul Cebotari V., a omorului concubinei sale Chetrari I., se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanțele de fond, în urma analizei cărora, instanțele întemeiat au respins argumentul inculpatului potrivit căruia, ultimul susține că victima a căzut peste cuțit, nu el a înfipt-o, în acest sens, prima instanță just facând referire la raportul de expertiză nr.202029C0004 din 05.02.2020, prin care s-a constatat că, „reieșind din localizarea leziunii corporale, care nu este accesibilă mâinii proprii, autoproducerea acesteia de însăși victimă se exclude”. Potrivit aceluiași raport de expertiză, cât și potrivit fototabelului anexat la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 31.12.2019 (f.d.27-30), rana a fost cauzată victimei sub omoplatul stîng din spate. Totodată, prin procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, s-au stabilit circumstanțele comunicate și demonstrate de însuși inculpat potrivit cărora *„în timp ce s-a așezat pe cuptor, inculpatul a indicat cum victima luînd în mîna un cuțit de bucătărie s-a îndreptat spre el, după care deposedînd-o de cuțit a indicat locul loviturii cu cuțitul asupra corpului victimei. Ulterior a indicat locul aruncării cuțitului aratînd în direcția unei mese din locuință. Apoi a indicat la un pat pe care a poziționat victima după aplicarea loviturii”* (f.d.79-81). Mai mult ca atît, Colegiul penal reține că, în ședința de judecată, inculpatul a declarat că *„în timp ce victima s-a îndreptat spre el cu cuțitul, dînsul cu mîna sa stîngă a apucat victima de mîna dreaptă în care aceasta ținea cuțitul, iar cu mîna lui dreaptă încerca să o deposedeze de cuțit. În acest timp, victima,*

aflându-se cu fața spre inculpat, cu mâna stîngă s-a întins ca să-l apuce de păr și a căzut peste el". Tot în ședința de judecată, însuși inculpatul a declarat că dînsul a reușit să-i desfacă degetele victimei și să-i ia cuțitul.

Astfel, Colegiul penal reține că, instanțele de fond just au reținut faptul că, se exclude posibilitatea ca victima să se fi rănit cu cuțitul în timp ce a căzut peste inculpat, or, în asemenea ipoteză rana urma a fi localizată din față corpului victimei, însă în speță, rana a fost localizată sub omplatul din spate, fapt ce contravine declarațiilor inculpatului, așa cum victima a căzut peste el cu fața și nu cu spatele. Mai mult ca atît, faptul aplicării intenționate a loviturii cu cuțitul a fost recunoscut de către inculpat în cadrul acțiunii procesuale de verificare a declarațiilor la fața locului. Prin urmare, argumentele părții apărării potrivit cărora omorul victimei a survenit din imprudență în timpul conflictului victimei cu inculpatul, întemeiat a fost respins or, acesta vine *în contradicție cu materialele cauzei și circumstanțele elucidate în ședința de judecată.*

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Cebotari V., în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sînt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs semnalat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de către inculpat nu și-a găsit confirmarea.

Cu referire la temeiul pentru recurs semnalat de inculpat- *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul critică hotărârea dată în partea stabilirii pedepsei.

Colegiul consideră, că nici acest temei pentru recurs invocat de inculpat nu este incident în prezenta cauză, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului Cebotari V., stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Deci, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luînd în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reține, că inculpatul Cebotari V. a fost condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, la 15 ani închisoare.

Totodată, Colegiul penal menționează, că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață, iar conform art. 16 alin. (6) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune excepțional de gravă.

Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Cebotari V. instanțele de fond just au ținut cont de faptul că, prin acțiunile sale, inculpatul a comis o infracțiune excepțional de gravă care face parte din categoria infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei, a ținut cont de urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care anterior nu a mai fost condamnat (f.d.150 vol.I), la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.145-146 vol.I), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.147 vol.I), atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru faptele săvârșite.

Prin urmare, ținând cont de circumstanțele cauzei instanțele de fond just au considerat posibilă aplicarea pedepsei cu închisoare la limita minimă pentru infracțiunea prevăzută de art. 145 alin.(2) lit. e¹) Cod penal.

Astfel, ținând cont de scopul legii penale, de a restabili echitatea socială, de a corecta condamnatul și de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și altor persoane, Colegiul statuează, că instanța de apel întemeiat a conchis de a menține sentința prin care a fost aplicat în privința inculpatului Cebotari V., pedeapsa sub formă de închisoare, la limita minimă, reieșind din cele expuse. Astfel, modalitatea de executare aleasă și quantumul pedepsei aplicate inculpatului Cebotari V., pentru infracțiunea incriminată, este în acord cu principiul proporționalității, avându-se în vedere faptele comise și urmările produse.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că pedeapsa, astfel cum a fost stabilită de către instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la menținerea sentinței de condamnare a inculpatului.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel,

din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Cebotari V., ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarate de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Cebotari Victor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 10 februarie 2021.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie